

وقتی از دوره های نخست شکل گیری هسته های مبارزه علیه رژیم صهیونیستی صحبت می کنیم پیش از همه پای جنبش امل به میان می آید. آن هم در روزگاری که هنوز گروه های مقاومت فلسطین جان نگرفته بودند و خبری هم از تشکیل حزب الله لبنان نبود.

در زندگی مبارزاتی امام موسی صدر و نقش اثرگذار وی در انسجام و شکل دادن به مقاومت مردمی شیعیان لبنان مسئله مبارزه مسلحانه تازه اهمیت خود را نشان می دهد. روحیه ضد صهیونیستی امام موسی صدر نقطه عطفی را در تاریخ مقاومت لبنان ایجاد کرد.

همانطور که در روایت «سیدموسی صدر: نگاهی به زندگی و مبارزات امام موسی صدر» بقلم فرشته مرادی آمده است: تلخ یا شیرین این یک واقعیت است که تا قبل از اقدام امام موسی صدر هیچ فعالیت ضد اسرائیلی از سوی احزاب و مردم لبنان صورت نگرفته بود و سید اولین کسی بود که از همان روزهای آغازین فعالیتش مبارزه علیه صهیونیسم را نیز در نظر داشت.

پرچمداری جوانان مدرسه صنعتی و یا مناطقی چون بقاع در این مبارزات خود گواه صادقی بر این مدعاست اما این کافی نبود و نیاز به وجود یک تشکیلات منظم نظامی کاملاً محسوس بود.

تشکیلاتی که در سال ۱۹۷۳ میلادی به طور مخفیانه کار خود را با آموزش نظامی جوانان شیعه آغاز کرد. مرکز این عملیات روستای یمونه بود که در میان کوه های بلند اطراف بقاع قرار داشت. مدیریت این دوره ها با دکتر چمران بود و هدف اصلی آن آماده سازی نیروی مستعد از جوانان برای مقابله با اسرائیل به حساب می آمد.

استدلال امام موسی صدر آن بود که دولت در حق جبل عامل اهمال و آن را فراموش کرده است. می گفتند دولت آمادگی مقابله با تجاوزات اسرائیل را ندارد، بنابراین بر خود ماست که به مقابله با آن اقدام کنیم. در سال ۱۹۷۵ دایره این فعالیت ها وسعت یافت. تعدادی پادگان آموزشی در رشته کوه های شرق لبنان و در مجاورت مرز سوریه احداث شد.

نیروها در منطقه ای به نام عین البنیه متمرکز شدند اگرچه سید هنوز فرصت را برای اعلام عمومی این حرکت مناسب نمی دید اما در یکی از دوره ها یک مین ضد تانک به طور ناگهانی میان دست های مربی آموزشی منفجر شد و در پی آن ۲۸ نفر به شهادت رسیده و ۴۵ تن مجروح شدند این حادثه سبب شد تا سید در یک کنفرانس یا «افواج مقاومت لبنانی» را «خبری در ۶ جولای ۱۹۷۵ رسماً ولادت شاخه نظامی حرکت محرومین» امل اعلام کند.

سعد حداد یکی از عمال رژیم صهیونیستی در مصاحبه تلویزیونی در پاسخ به این سوال که با احزاب چپ لبنان چگونه برخورد می‌کنند گفته بود: «از چندین روش استفاده می‌کنیم که آنقدر موفق هستند که دیگر نیازی به جنگ نخواهد بود».

یک شیوه تطمیع یا خرید افراد است. شیوه دیگر استفاده از زنان و فاسد کردن روحیه افراد است و شیوه بعدی وقتی در اختیار آنها قرار می‌دهیم دیگر آنها خود به ما مراجعه .اهدای اسلحه جدید و ماشین مناسب است «می‌کنند»

پس از آن از او پرسیدند که اگر چنین است پس چرا جنگ ادامه دارد؟ و او در جواب گفته بود: «ما فقط یک مشکل داریم و آن جوانان موسی صدر هستند با این‌ها به هیچ وجه نمی‌توان کنار آمد».

با اینکه پولی ندارند و فقیرند با اینکه ماشینی ندارند و پیاده به جبهه می‌آیند با اینکه کفش مناسبی ندارند و در برف‌های زمستان به مشکل برمی‌خورند با وجود همه این‌ها اصرار دارند که با ما بجنگند. تا به الان نتوانسته‌ایم با «آنها کنار بیاییم اگر هم ما با این‌ها کاری نداشته باشیم آنها با ما کار دارند»